

बज्जबाराही मन्दिरमा निर्माण गरिएको कर्ब च्याम्प

गुहेश्वरी मा.वि. सिनामंगलमा निर्माण गरिएको च्याम्प

प्रकाशक – राष्ट्रिय अपाङ्ग महासंघ नेपाल, भूकूटीमण्डप, काठमाडौं, फोन-०१५२४४५४०

लेखन, परिमार्जन तथा सम्पादन समूह

- विमल पौडेल, परियोजना संयोजक, राष्ट्रिय अपाङ्ग महासंघ नेपाल
- मिलन बगाले, पहुँचयुक्तता विशेषज्ञ (आर्किटेक्ट), राष्ट्रिय अपाङ्ग महासंघ नेपाल
- कृष्ण सुनार, परियोजना अधिकृत, सीबीएम नेपाल कार्यालय

चित्र-हेमन्त भट्ट

नक्सा तथा तस्वीर-राष्ट्रिय अपाङ्ग महासंघ नेपाल

यो अध्ययन सामाग्री रिसोर्स पूल (पहुँचयुक्तताका लागी समावेशिता परियोजनाद्वारा सहजीकरण गरिएको विज्ञ तथा प्रयोगकर्ताहरुको अनौपचारिक समूह) मा आबद्ध प्राविधिक मित्रहरु तथा अपाङ्गता क्षेत्रका महानुभावहरुको सुभावलाई आत्मसात गरी तयार पारिएको छ। उहाँहरुप्रति महासंघ हार्दिक आभार व्यक्त गर्दछ।

पहुँचयुक्त भौतिक वातावरणका लागि च्याम्प

[Ramp for Accessible Physical Environment]

पहुँचयुक्तता अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरुको सर्वपक्षीय सहभागिता र स्वावलम्बन जीवनपद्धतिका लागि पूर्वसर्त हो। पहुँचयुक्तता विना अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरुको पहुँच सुनिश्चित गर्न सकिदैन। त्यसैले पहुँचयुक्तता अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरुको अधिकार हो, माग होइन।

अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरुको अधिकार सम्बन्धि अन्तराष्ट्रिय महासन्धि-२००६ ले पहुँचयुक्ततालाई एक महत्वपूर्ण सिद्धान्तका रूपमा व्यवस्था गरेको छ। यस महासन्धिको धारा ९ अनुसार अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरुलाई स्वनिर्भरतापूर्वक जीवनयापन गर्न तथा जीवनका हरेक पक्षमा पूर्ण रूपमा सहभागी हुन सक्षम बनाउन पक्ष राष्ट्रहरुले अन्य व्यक्ति सरह समान आधारमा अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरुलाई शहरी र ग्रामीण दुवै क्षेत्रहरुमा भौतिक वातावरण, यातायात, सूचना तथा सञ्चार प्रविधि र प्रणालीहरु लगायत सूचना र सञ्चार तथा सर्वसाधारणलाई खुला भएका वा प्रदान गरिका अन्य सुविधा तथा सेवाहरुमा पहुँच सुनिश्चित गर्न उपयुक्त उपायहरु अवलम्बन गर्नेछन् भनी व्यवस्था गरेको छ।

नेपाल यस महासन्धिको एक पक्षराष्ट्र भएकोले यसलाई कार्यान्वयनको तहमा ल्याउनका लागि मन्त्रिपरिषद्को बैठकबाट मिति २०६९ फागुन ६ गते अपाङ्गता भएका व्यक्तिका लागि पहुँचयुक्त भौतिक संरचना तथा सञ्चार सेवा निर्देशिका २०६९ पारित गरी लागु गरेको छ। यसलाई व्यवहारिक रूपमा कार्यान्वयन गरी सबैका लागि पहुँचयुक्त समावेशी र उत्थानशील समाज निर्माण गर्नु हामी सबैको समान जिम्मेवारी हो।

पहुँचयुक्त भौतिक वातावरण के हो ?

कुनै पनि व्यक्ति आफ्नो घरबाट कार्यालय, विद्यालय, सार्वजनिक पार्क वा आफू जानु पर्ने ठाउँसम्म निर्वाध तरिकाले पुग्न, प्रवेश गर्न, घुमफिर गर्न, संरचनाभित्रका सबैप्रकारका सेवा सुविधाहरु प्रयोग गर्न र काम फत्ते गरेर फर्किन कुनै पनि किसिमको भौतिक पूर्वाधारजन्य अवरोध छैन भने त्यस्तो अवरोधमुक्त वातावरणलाई पहुँचयुक्त भौतिक वातावरण भनिन्छ।

पहुँचयुक्त च्याम्प के हो ?

कुनैपनि भौतिक संरचना सबैका लागि पहुँचयुक्त बनाउनका निमित्त स्थायी अथवा अस्थायी

रूपमा निर्माण गरिने छड्के सतह नै च्याम्प हो। यस्ता प्रकारका छड्के सतहहरु निर्माण गर्दा सबै प्रकारका प्रयोगकर्ताहरुको क्षमतालाई सम्बोधन हुनेगरी सर्वमान्य संरचनाका सिद्धान्तहरुमा आधारित रही पहुँचयुक्तताका निश्चित मापदण्डहरुको पालना गर्नुपर्ने हुन्छ। पहुँचयुक्त च्याम्प कसका लागि हो ?

सर्वमान्य संरचनाको सिद्धान्तअनुसार पहुँचयुक्त च्याम्प सबैप्रकारका क्षमता भएका प्रयोगकर्ताहरुका लागि हो। यद्यपि, यस्ता प्रकारका पहुँचयुक्त च्याम्पहरुको निर्माणले विशेषत: बालबालिका, ज्येष्ठ नागरिक, गर्भवती महिला, वैशाखी प्रयोगकर्ता तथा हृवीलचियर प्रयोगकर्ता लगायत सबैका लागि हो। विशेषत: हृवीलचियर प्रयोगकर्ताको निर्वाध आवतजावतमा पहुँचयुक्त च्याम्पको भूमिका असाध्यै महत्वपूर्ण छ। पहुँचयुक्त समतल बाटो वा च्याम्पविना हृवीलचियर प्रयोगकर्ताको निर्वाध आवतजावतमा कठिनाई आउने हुँदा पहुँचयुक्त भौतिक वातावरणका लागी च्याम्पको भूमिका असाध्यै महत्वपूर्ण छ।

राष्ट्रिय अपाङ्ग महासंघ नेपाल

NFD-N

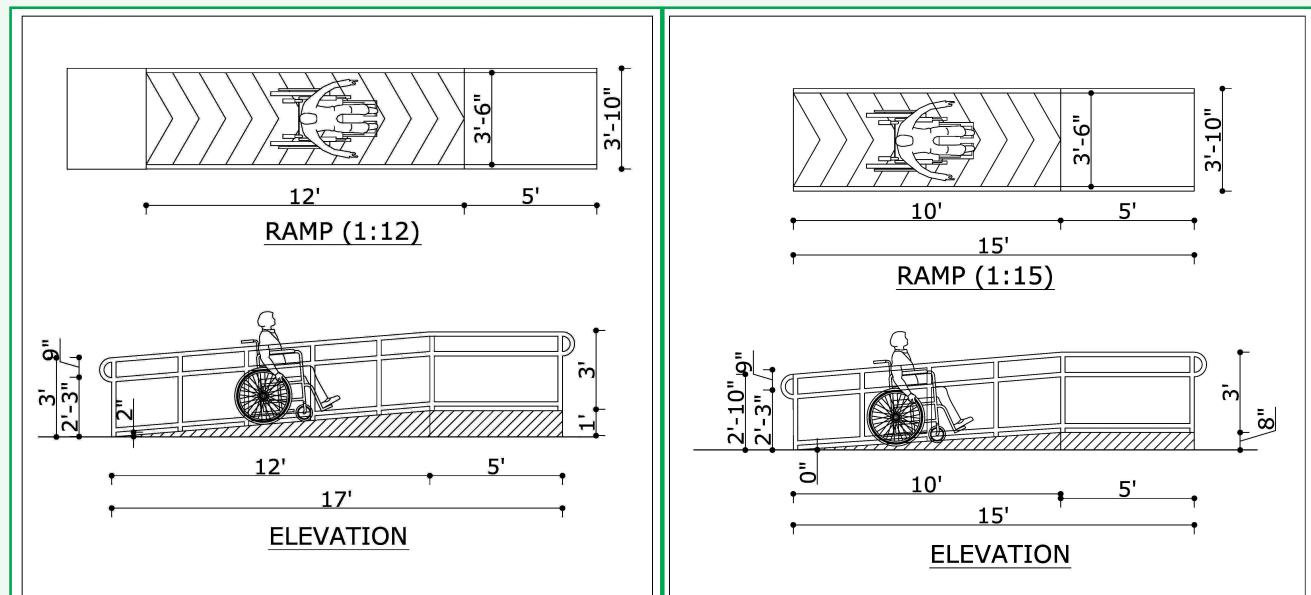

पहुँचयुक्त च्याम्प बनाउँदा के को कुरामा ध्यान दिनुपर्छ ?

अपाङ्गता भएका व्यक्तिका लागि पहुँचयुक्त भौतिक संरचना तथा सञ्चार सेवा निर्देशिका-२०६९ मा पहुँचयुक्त च्याम्प निर्माणका लागि आधारभूत मापदण्डहरू तोकिएका छन्। सोहि निर्देशिकाका अनुसार सार्वजनिक भवनहरू पहुँचयुक्त बनाउनका लागि देहाय बमोजिमका मापदण्डको अनिवार्य पालना गर्नुपर्नेछ :

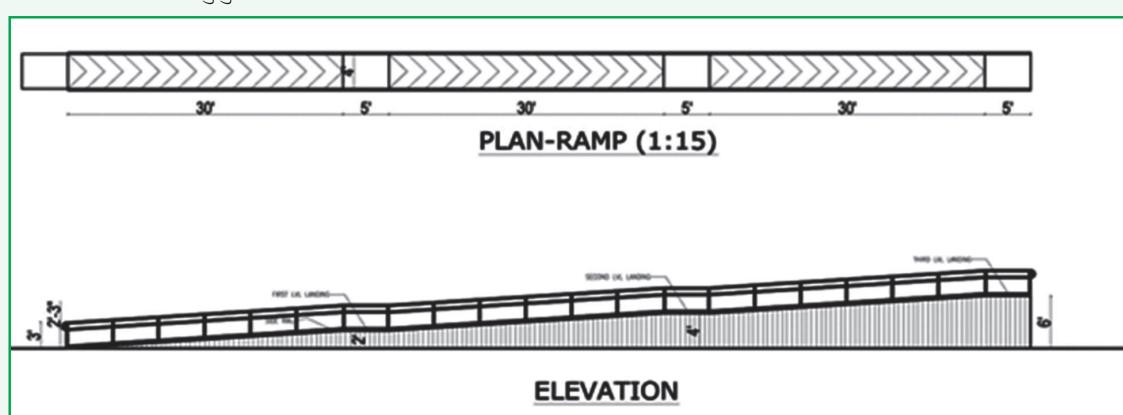
♣ नयाँ बन्ने सार्वजनिक भवनका लागी सामान्यतया च्याम्पको भिरालोपनाको अनुपात १:१५ हुनु पर्दछ। तर पहिल्यै बनिसकेको भवनको मर्मत सम्भार गरी च्याम्पको निर्माण गर्नुपर्ने अवस्थामा अवस्था र ठाउँको उपलब्धता हेरी १:८ देखि १:१२ को अनुपातभित्र च्याम्प बनाउन सकिन्छ।

♣ सहज आवागमनका लागी च्याम्पको ह्वीलचियर गुडाउने सतहको चौडाई समाउने रेलिङ्गले ओगटेको भाग बाहेक कम्तीमा ३ फिट हुनु पर्दछ।

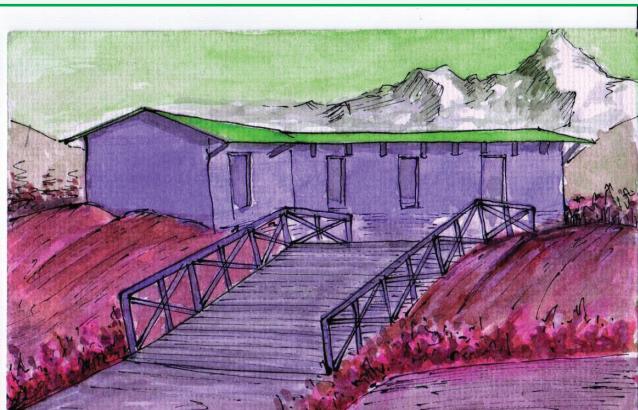
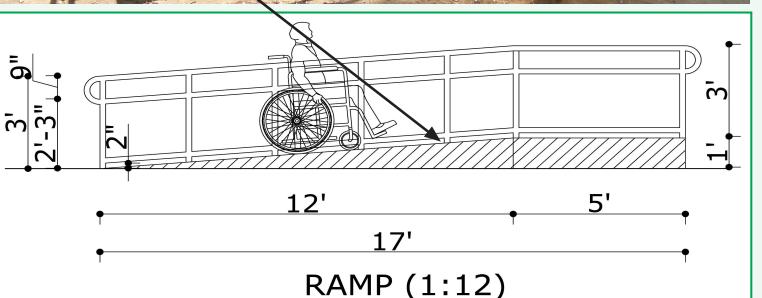

♣ कुनैपनि च्याम्पको एक भाग (Single Run) को लम्बाई बढीमा ९ मिटर अथवा ३० फिटभन्दा बढी नहुने गरी हरेक ३० फिट पश्चात एउटा ल्याण्डिङ (level landing) राख्नु पर्दछ र आवश्यक भए पुनः च्याम्पको अर्को भाग बनाउनु पर्दछ।

♣ ६ ईङ्घेभन्दा बढी उचाईको च्याम्प बनाउनुपर्ने भएमा अनिवार्य रूपमा च्याम्पको दुवैतर्फ समात्ते बार राख्नु पर्दछ। च्याम्प शुरु हुने र टुङ्ग्ने ठाउँमा सम्म परेको सतह बनाउनु पर्दछ। यो सम्म सतहलाई Level Landing पनि भनिन्छ। यसको लम्बाई कम्तीमा ५ फिट र चौडाई कम्तीमा ३ फिट हुनुपर्छ।

♣ च्याम्पको दुवैतर्फ राखिने हाते रेलिङ्ग २ फिट ३ ईङ्घ उचाई र त्यसपछि ३ फिटको उचाईमा राख्नुपर्छ। यसले कम उचाईका व्यक्ति, बयस्क व्यक्तिदेखि बालबालिकासम्मको आवागमनलाई सहज बनाउँछ। रुह्वीलचियर प्रयोगकर्ताले ह्वीलचियर गुडाउने पाइङ्गा बाहिर जानबाट रोक्न दायाँवायाँ २ ईङ्घ उचाई हुने गरी सानो पेटी बनाउनु पर्छ वा सोहि उचाईमा रेलिङ्ग राख्नु पर्दछ, जसलाई अंग्रेजीमा Side Rail भनिन्छ।

कर्व च्याम्प कसरी बनाउने ?

♣ कर्व च्याम्पको पनि भिरालोपनाको अनुपात १:१५ हुनु पर्दछ। तर पहिल्यै बनिसकेको भवनको मर्मत सम्भार गरी च्याम्पको निर्माण गर्नुपर्ने अवस्थामा १:१२ को अनुपातमा बनाउनु पर्दछ।

♣ मुख्य सडक र सडकपेटिलाई जोड्न कर्व च्याम्प बनाउँदा कर्व च्याम्प सडक पेटीको केही भाग नै काटेर बनाउने भए उक्त कर्व च्याम्पको छेउहरुको भिरालोपनको अनुपात १:१० हुनु पर्दछ।

♣ कर्व च्याम्पको चौडाई घटीमा ३ फिट हुनु पर्दछ।

♣ सडक पेटी र सडकको विचमा flared side सहितको कर्व च्याम्प निर्माण गरिने अवस्थामा सडक पेटीबाट उक्त च्याम्पमा ह्वीलचियर बिस्तारै ओराल अथवा सडकबाट उक्त च्याम्प हुँदै सडकपेटीमा ह्वीलचियर उकालेर चाहेको दिशातिर घुमाउनका लागी घटीमा ३ फिटको स्थान हुनेगरी बनाउनुपर्छ।

♣ च्याम्पको सतह चिप्लो खालको बनाउनु हुँदैन। चिप्लो सतहले दुर्घटना निम्त्याउने हुँदा खस्तो सतह बनाउनु पर्छ।

♣ च्याम्प बनाउँदा सिमेन्ट, गिटी र बालुवा प्रयोग गरेर मात्र बन्छ भन्ने होईन। स्थानीय स्तरमा उपलब्ध बलियो काठलाई राम्ररी ताढ्हेर पनि मापदण्ड बमोजिमका सजिला च्याम्प बनाउन सकिन्छ। रेलिङ्ग बनाउँदा फलाम वा स्टिलको विकल्पमा काठ वा बाँस प्रयोग गर्न सकिन्छ। तर आख्लाहरु ताढ्हेर समाउँदा हातमा चोटपटक नलाग्ने गरी रेलिङ्ग बनाउनुपर्छ। धेरै मोटो काठ र बाँस रेलिङ्गको रूपमा प्रयोग गर्नु हुँदैन।